

Sygn. akt VIII *Pa* 71/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.)
Sędziowie:	SSO Jolanta Łanowy-Klimek SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2019r. w Gliwicach

sprawy z powództwa P. M. (M.)

przeciwko Szkole Wyższej im. B. J. w W.

o zapłatę wynagrodzenia za pracę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 5 grudnia 2018 r. **sygn. akt** IV P 579/18

uchyla zaskarżony wyrok, znosząc postępowanie w zakresie rozprawy z dnia 5 grudnia 2018 roku i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.) (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 71/19

UZASADNIENIE

P. M. wniósł o zasądzenie od Szkoły Wyższej im. B. J.

w W. kwoty 5447,92 zł, tytułem wynagrodzenia za okres od dnia 1 lipca 2014r. do dnia 2 sierpnia 2014r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2857,12 zł od dnia 1 sierpnia 2016r., od kwoty 2590,80 zł od dnia 1 września 2016r., tytułem zaległego wynagrodzenia oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 30 czerwca 2016r. zawarł z pozwaną umowę

o pracę na okres próbny 3 miesięcy na stanowisku menedżera ds. promocji i marketingu, w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracę miał świadczyć w Wydziale Zamiejscowym pozwanej uczelni w Z.. Wynagrodzenie ustalono na kwotę 3000 zł brutto miesięcznie, płatną z dołu w ostatnim dniu miesiąca. Do jego obowiązków należało: organizowanie działań mających na celu promocję pozwanej uczelni. W ramach realizacji umowy wykonywał szereg czynności takich jak: przygotowanie propozycji działań PR, sporządzenie wzoru bazy danych oraz ogłoszeń rekrutacyjnych, zatrudnienie i przeszkolenie nowych pracowników pozwanej, prowadzenie korespondencji mailowej i korekta treści zamieszczonych na stronach internetowych uczelni oraz na jej profilu na portalu F.. Współpraca stron nie przebiegała pomyślnie, gdyż pozwana konsekwentnie odmawiała przeznaczenia jakichkolwiek środków finansowych na wdrożenie działań promocyjnych, proponowanych przez powoda. Z uwagi na powyższe w dniu 11 sierpnia 2016r. wypowiedział pisemnie umowę o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia i umowa rozwiązała się z dniem 27 sierpnia 2016r. Pomimo terminów płatności wynikających z umowy o pracę pozwana nie wypłaciła mu należnego wynagrodzenia.

Dnia 5 czerwca 2018r. Sąd wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający w całości żądania pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości ewentualnie o rozłożenie należności na raty oraz o odstąpienie od obciążania jej kosztami postępowania sądowego. Pozwana podniosła, że powód nie wykonał zadań wskazanych w umowie, nie stawiał się w pracy. Podała, że nie dysponuje kartami jego obecności, powód nie odznaczał swojej obecności na kartach obecności mimo istnienia takiego obowiązku.

Wyrokiem z dnia 5 grudnia 2018r. Sąd Rejonowy w Z.:

1. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwoty:
 - a. 2.857,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty
 - b. 2.590,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 września 2016r. do dnia zapłaty,
2. nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie pierwszym do kwoty 3.000 zł,
3. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Zabrze kwotę 273,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, której powód nie miał obowiązku uiścić.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że P. M. w dniu 30 czerwca 2016r. zawarł ze Szkołą Wyższą im. B. J. umowę na czas określony od dnia 1 lipca 2016r. do dnia 2 października 2016r. Powodowi powierzono stanowisko menedżera ds. promocji i marketingu, w pełnym wymiarze etatu, z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 3000 zł brutto płatnym z dołu w ostatnim dniu miesiąca. Miejscem pracy był Wydział Zamiejscowy Szkoły w Z.. W umowie zastrzeżono dwutygodniowy okres jej wypowiedzenia.

Powód świadczył pracę w trybie (...) przysyłał jedynie pozwanej wypełnione listy obecności. W ramach swoich obowiązków powód organizował działania mające na celu promocję pozwanej uczelni. Przygotowywał propozycje działań PR, sporządzał wzór bazy danych oraz ogłoszeń rekrutacyjnych, zatrudniał i szkolił nowych pracowników pozwanej, prowadził korespondencję mailową dokonywał korekty treści zamieszczonych na stronach internetowych uczelni oraz na jej profilu na portalu F..

W okresie zatrudnienia u pozwanej powód przygotował projekt wiadomości e – mail dla dziekana M. W. z ofertą studiów pedagogicznych z metodyką języka angielskiego, skierowaną do placówek oświatowych, przygotował projekt wiadomości e – mail dla dziekana M. W. zawierającego ofertę skierowaną do placówek więziennych, dokonał przeglądu stron internetowych oraz profilu na portalu F. wszystkich wydziałów pozwanej uczelni w celu wyeliminowania literówek i błędów edytorskich oraz zgłosił je osobom odpowiedzialnym za korektę, przygotował

oferty pracy i zakresu obowiązków dla pracownika oddziału pozwanej uczelni w O., zaproponował działania PR, które powinny zostać wdrożone w oddziale uczelni w Z. i przedstawił najkorzystniejszą ofertę (firmy (...) sp. z o.o.), przeprowadził rekrutację i zatrudnił pracownika administracyjnego w Z., przygotował ogłoszenie o naborze na studia dla oddziału uczelni w Z..

Pozwana nie wypłaciła powodowi wynagrodzenia. Uczelnia z uwagi na problemy finansowe nie regulowała terminowo należności względem pracowników i studentów.

W dniu 11 sierpnia 2016r. powód złożył pozwanej pisemne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. Stosunek pracy ustał z dniem 27 sierpnia 2016r.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał, że roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu żądanie zapłaty wynagrodzenia, zgłoszone w pozwie było uzasadnione, bowiem zmierzało do wyegzekwowania obowiązku pracodawcy polegającego na terminowej i prawidłowej wypłacie wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec i 27 dni sierpnia 2016r.

Sąd wskazał na treść art. 94 pkt 5 i 9a k.p.

Sąd uznał, że z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego (projekty dokumentacji przygotowanej przez powoda, korespondencja mailowa, listy obecności), wynikało, iż powód faktycznie w okresie objętym żądaniem pozwu świadczył pracę. Strona pozwana nie zdołała wykazać by było inaczej. Pozwana nie przedłożyła dokumentacji, z której by wynikało, że powód za sporny okres otrzymał wynagrodzenie w należnej wysokości lub by w tym okresie nie był uprawniony do jego otrzymywania z powodu nieusprawiedliwionego niewykonywania pracy. Sąd uznał tutaj za wątpliwe by powód nie świadczył pracy bowiem wtedy racjonalny pracodawca rozwiązałby z pracownikiem stosunek pracy.

O odsetkach orzeczono po myśli art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p., mając na uwadze, że w dniu 27 sierpnia doszło do rozwiązania stosunku pracy.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono w oparciu o § 9 ust. 1 pkt 2 w związku z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.) przyznając kwotę 1350 zł.

Sąd z urzędu nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 k.p.c.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz.U. z 2018r., poz. 300) i art. 98 k.p.c., zasądając od pozwanej z tego tytułu kwotę 273 zł, na którą złożyła się opłata od pozwu.

Jednocześnie Sąd pierwszej instancji wskazał, że dnia 5 grudnia 2018r. sprawę wywołano zgodnie ze wskazaniem wynikającym z dokumentu wokandy o godzinie 9:00. Na tę godzinę stawił się powód wraz z pełnomocnikiem, nie stawił się reprezentant strony pozwanej. Po zamknięciu rozprawy o godzinie 9:33 zapadł wyrok. Po godzinie 14:00 tego samego dnia, po zamknięciu przewodu sądowego i wydaniu wyroku w niniejszym postępowaniu stawił się pełnomocnik strony pozwanej okazując wezwanie na termin rozprawy, z którego wynikało, że został wezwany na rozprawę w dniu 5 grudnia 2018r. na godzinę 14:15. Po analizie akt okazało się, iż termin rozprawy został wyznaczony na dzień 5 grudnia 2018r. na godzinę 14:15, jednakże na skutek błędu systemu została wygenerowana wokanda ze wskazaniem godziny rozprawy na godzinę 9:00. Również powód na skutek zarządzenia przewodniczącego nakazującego jedynie doręczyć pismo powodowi otrzymał pismo z sądu z błędnie podaną w nagłówku pisma godziną - 9:00.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana zarzucając nieważność postępowania na podstawie art. 379 pkt 5 k.p.c. poprzez uniemożliwienie pozwanej obrony swych praw z uwagi na zawiadomienie jej o rozprawie, która rzeczywiście odbyła się o innej godzinie.

Stawiając powyższy zarzut pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji ewentualnie zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Należało uznać, że wyrok Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 5 grudnia 2018r. (sygn. akt IV P 579/18) jest dotknięty nieważnością.

Sąd odwoławczy, będąc związany zarzutami apelacji i rozpoznając sprawę w ich granicach, bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania w każdej jego fazie.

Zgodnie z przepisem art. 379 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi:

- 1) jeżeli droga sądowa była niedopuszczalna,
- 2) jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej, organu powołanego do jej reprezentowania lub przedstawiciela ustawowego, albo gdy pełnomocnik strony nie był należycie umocowany,
- 3) jeżeli o to samo roszczenie między tymi samymi stronami toczy się sprawa wcześniej wszczęta albo jeżeli sprawa taka została już prawomocnie osądzona,
- 4) jeżeli skład sądu orzekającego był sprzeczny z przepisami prawa albo jeżeli w rozpoznaniu sprawy brał udział sędzia wyłączony z mocy ustawy,
- 5) jeżeli strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw,
- 6) jeżeli sąd rejonowy orzekł w sprawie, w której sąd okręgowy jest właściwy bez względu na wartość przedmiotu sporu.

W przedmiotowej sprawie Sąd drugiej instancji uznał, iż zachodzi podstawa nieważności postępowania a mianowicie, że pozwana została w toku postępowania pozbawiona możliwości obrony swych praw – art. 397 pkt 5 k.p.c.

Rozprawa w dniu 5 grudnia 2018r. odbyła się o godzinie 9:00, pomimo, iż strona pozwana została zawiadomiona o tym, że rozprawa została wyznaczona na godzinę 14:15. Z tej przyczyny strona pozwana nie była obecna na rozprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Gliwicach uznając, że pozwana została pozbawiona możliwości obrony swoich praw, w oparciu o art. 386 § 2 k.p.c., zniósł postępowanie w zakresie rozprawy z dnia 5 grudnia 2018r. i uchylił zaskarżony wyrok przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrzu, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

(-) SSR(del.) Anna Capik-Pater (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek

Sędzia Przewodniczący Sędzia